

KARDINALOVA HOMILIJA
NA BISKUPSKOM REĐENJU
MONS. MIJE GORSKOG

(Zagreb, katedrala, 3. srpnja 2010.)

Čitanja: Pnz 6,3-9; Ef 2,19-22; Iv 20,24-29;

Draga braćo i sestre!

1. S velikom radošću i strahopoštovanjem pristupamo sada biskupskom ređenju mons. Mije Gorskog, kojega je papa Benedikt XVI. imenovao pomoćnim biskupom zagrebačkim. Od sveg srca zahvaljujemo Svetom Ocu za ovaj dar Crkvi zagrebačkoj potvrđujući mu svoju odanost, ljubav i poštovanje. Pozdravljajući radosna srca njegovog predstavnika u Hrvatskoj, apostolskog nuncija mons. Marija Roberta Cassarija, molimo ga da to Papi prenese.

Biskupsko ređenje je posebno očitovanje crkvenoga zajedništva, jer se ono ne odnosi samo na partikularnu Crkvu nego i na opću Crkvu. Naime, svaki je biskup po biskupskom ređenju uključen u hijerarhijsko zajedništvo Biskupskog kolegija koji, pod vodstvom Rimskog prvosvećenika, sudjeluje u odgovornosti za čitavu Crkvu. Dok smo u zajedništvu sa svim crkvama diljem svijeta, izražavam našu zahvalnost i radost zbog nazočnosti brojnih nadbiskupa i biskupa koncelebranata u bogoslužju ovog biskupskog ređenja.

Stoga srdačno pozdravljam: mons. Marina Srakića, nadbiskupa metropolita đakovačko-osječkog i predsjednika HBK, mons. Marina Barišića, nadbiskupa metropolita splitsko-makarskoga i potpredsjednika HBK, mons. Ivana Devčića, nadbiskupa metropolita riječkog, mons. Želimira Puljića, nadbiskupa zadarskoga i apostolskog administratora Dubrovačke biskupije, mons. Ivana Penzeša, biskupa subotičkog, mons. Jurja Jezerinca, vojnog ordinarija u RH, mons. Đuru Gašparovića, biskupa srijemskog, mons. Ivana Milovana, biskupa porečkog i pulskog, mons. Josipa Mrzljaka, biskupa varaždinskog, mons. Vladu Košića, biskupa sisačkog, mons. Kiru Stojanova, biskupa skopskog i apostolskog egzarcha za katolike bizantsko-slavenskog obreda u Makedoniji, mons. Nikolu Kekića, biskupa Križevačke eparhije, mons. Vjekoslava Huzjaka, biskupa bjelovarsko-križevačkog, mons. Đuru Hranića, pomoćnog biskupa đakovačko-osječkog te naše pomoćne biskupe mons. Valentina Pozaića i mons. Ivana Šaška koji su i suzareditelji svog subrata u biskupstvu mons. Mije Gorskog.

Rado pozdravljam mons. Tomu Vukšića, delegata mostarsko-duvanjskog biskupa i apostolskog administratora trebinjsko-mrkanjskog mons. Ratka Perića, preč. Ivana Milovčića, delegata krčkoga biskupa mons. Valtera Župana, braću svećenike, dijecezanske i redovničke, đakone, bogoslove i sjemeništare, mnogopoštovane oce provincijale, časne majke i provincijalne glavarice, redovnike i redovnice, kao i redovničke kandidate i kandidatice. Pozdravljam sve vas dragi Kristovi vjernici laici, posebno vjernike Mihovljana, rodne župe našega Biskupa-ređenika. Pozdravljam

braću i sestre, svu rodbinu i prijatelje mons. Gorskog. Pozdravljam sve sudionike i goste ovoga svetog slavlja.

2. Dragi ređeniče izabrani biskupe Mijo, dar biskupstva, koji će Ti biti podijeljen i kojim ćeš biti uvršten u Biskupski zbor, za službu je ove Crkve zagrebačke, kako naglašava Sveti Otac u Apostolskom nalogu imenovanja, koji je malo prije svečano objavljen. Papa ocijenivši opravdanim naše razloge za potrebom još jednog pomoćnog biskupa u Zagrebačkoj nadbiskupiji smatra Tebe, »koji se odlikuješ svećeničkim vrlinama i iskustvom u vođenju poslova, prikladnim da prihvatiš tu službu«.

Ovo nas slavlje najtješnje povezuje sa Svetim Ocem, a istodobno nas smješta u onu rijeku milosti, svetosti i revne pastoralne službe kojom se stoljećima odlikuje ova naša Crkva, a što smo pozvani prenijeti novim naraštajima na početku trećeg tisućljeća. U tom nam poslanju blaženi Alojzije Stepinac pruža svojevrsni kompas da bi se znali orijentirati, kako nam reče sluga Božji Ivan Pavao II. na nezaboravnom Slavlju u Mariji Bistrici (3. listopada 1998. godine). Biskupe Mijo, Ti ćeš biti zaređen za biskupa u Stepinčevoj godini, kada se spominjemo pedesete obljetnice njegove svete smrti. Neka Te u biskupskoj službi prati njegov moćni zagovor.

U postsinodalnoj apostolskoj pobudnici Pastiri stada, o biskupu služitelju Evandjelja Isusa Krista za nadu svijeta, sluga Božji Ivan Pavao II. piše da je »preko biskupa i prezbitera koji im pomažu, Gospodin Isus Krist, iako sjedi s desne Boga Oca, i dalje prisutan među vjernicima... i u isto vrijeme usmjerava narod Novoga zavjeta na njegovu putovanju prema

vječnom blaženstvu« (br. 6). U toj perspektivi i današnji blagdan svetog apostola Tome poručuje kako se Isus Krist svima želi objaviti, i onima za koje se čini da mu pružaju stanoviti otpor ili ga odbijaju.

3. Susret između Isusa i Tome u današnjem evanđelju govori kako nije uvijek lako vidjeti znakove Božje prisutnosti u svijetu. Neki ih brzo prepoznaju, a neki polagano. No ima i skeptika koji sumnjaju, ali i njima je dano doći do svijetla spoznaje. Nitko nije isključen. Traži se samo ozbiljnost i iskrenost dobre volje. Svima se Isus u ljubavi objavljuje, svakome na svoj način. Evanđeoski prizor nam osvjetljuje Isusovu dobrotu koja na prikladan način traži Tomu. Susret s Tomom razlikuje se od susreta s Marijom Magdalenom, ili susreta s Ivanom i Petrom. Svima je moguće otvoriti se Božjoj prisutnosti. Nisu sva sredstva prikladna za sve, ali za svakoga postoje način i vrijeme, znani samo Gospodinu.

Susret između Isusa i Tome završio je s proglašenjem blaženstva: blaženi koji vjeruju. Jedno je to od dvaju blaženstava što nam ih donosi evanđelist Ivan. Drugo blaženstvo govori o činjenju: blaženi koji čine. »Ako to znate, blago vama, budete li tako i činili« (Iv 13, 17). Vjerovati i činiti! Blago nama, otvorimo li oči za Božju prisutnost u našem životu. I to onakvu kakva jest, a ne kakvu mi želimo. Blago nama ako vjerujemo da je snaga Kristova uskrsnuća djelatna među nama.

»Gospodin moj i Bog moj«. Nije lako doprijeti do vjere u Isusovo uskrsnuće; nije to bilo lako ni Tomi apostolu. Ali nam je upravo on ostavio ispovijest vjere kojoj nema slične u Novom zavjetu. Molimo da i naša vjera jača u zajedništvu apostolske vjere, u zajedništvu s apostolskim

nasljednicima. Toma je susreo Isusa kada se priključio svojim, ostalim apostolima; kada je ponizno prihvatio biti s njima, iako nije potpuno razumio ono što su mu pripovijedali. Zajednica vjernika, Crkva, povlašteno je mjesto i vrijeme susreta Boga s čovjekom.

»Gospodin moj i Bog moj«. To je Tvoje biskupsko geslo, dragi Mijo. Kad smo u razgovoru prvi put spomenuli blagdan sv. Tome apostola, kao mogući datum Tvog biskupskog ređenja, Ti si se odmah prisjetio svoje pokojne majke Antonije. Koliko li je dobrih i svetih majki na putu naše vjere i naših svećeničkih zvanja. I Tvoji pokojni roditelji i toliki koji su nas pratili, a koji se sada nalaze na onoj strani života, danas se raduju s nama i u zajedništvu Crkve slave s nama.

4. Draga braćo i sestre, naša velika i sveta Nadbiskupija zagrebačka živi u tijeku značajnih promjena. U posljednjih dvanaest godina na njezinom povijesnom području osnovane su četiri nove biskupije. Na području sadašnje Nadbiskupije živi jedna četvrtina pučanstva Hrvatske. Mi, Crkva zagrebačka nalazimo se u neposrednoj pripremi za ulazak u slavlje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Stoga je potrebno, nakon što su uspostavljene Sisačka i Bjelovarsko-križevačka biskupija, snažnijim poletom nastaviti novu evangelizaciju u vremenu sve agresivnije diktature relativizma, kako to ukazuje papa Benedikt XVI. U neposrednoj budućnosti potrebno je posvetiti više brige bogoslužju kako bi naša slavlja bila još skladnija i pobožnija, promicati u svećeništvu rast svetosti, moleći Gospodara žetve da nam dade dovoljan broj svetih svećenika, svim sredstvima širiti odgoj, posebno vjerski, katoličku kulturu i katoličke medije, jačati karitativnu djelatnost Crkve.

Dragi izabrani biskupe Mijo, u sveobuhvatnosti Crkve zagrebačke poslan si, zajedno s biskupima Valentinom i Ivanom, pomagati Nadbiskupu u biskupskoj službi. Nadbiskupija je sada podijeljena na tri područja ili regije. Ti ćeš biti pozvan pomagati Nadbiskupu osobito na području grada Zagreba, u složenom pastoralu naše Metropole. Zajedno sa župnicima i drugim svećenicima, redovnicima, redovnicama i Kristovim vjernicima laicima programirat ćeš i koordinirati pastoralni rad u Gradu u kojem si do sada i sam proveo najveći dio svog svećeničkog služenja. Stoga ćeš, sa svim autoritetom svoga biskupskog poslanja, trebati promicati znakovitu prisutnost Crkve u našem Gradu, prisutnost koja se temelji na dostojanstvu ljudske osobe, koja afirmira vrjednote života, obitelji, solidarnosti, prihvaćanja i zajedništva.

Plodnost naše službe proizlazi iz duha žrtve onoga koji vrši tu službu. Osjećamo kako smo po divnom našem zvanju uključeni u veličanstveni Božji plan po kojem smo pozvani biti ne samo sudionici Božjega kraljevstva, nego i njegovi svjedoci i širitelji. Za evangelizaciju su potrebni hrabri, ponizni i jaki, čestiti i smjeli.

Obred biskupskog ređenja u raznolikosti znakova i riječi započinje s molitvom Duhu Svetomu. Zapravo svako poslanje izvire iz molitve. Tako je radio i Isus. Zauzimanje za naslovnike poslanja započinje od biskupove molitve, od njegova razgovora s Kristom koji mu povjerava svoje vjernike.

Dragi Mijo, ugrađen si u »prebivalište Božje u Duhu«, izabran od pape Benedikta XVI. te pozvan vjerovati i činiti. Predajući Ti pastirski štap, dar Nadbiskupijske zajednice, znamo da Ti povjeravamo veliku odgovornost, ali smo i radosni što Te uvodimo u opseg katoličkog

zajedništva, suradnje i ljubavi. U ovom trenutku milosti, zajedno s okupljenim Božjim narodom, preporučujemo Te nebeskoj zaštiti svetog Mihaela arkandžela, moćnom zagovoru Presvete Bogorodice Marije, svetog Tome apostola i blaženog Alojzija Stepinca. Amen.